

[Lange.]

10 pCt. af Aktiekapitalen, hvorefter der tilføjes et Par Undtagelsesbestemmelser. Den ene af disse Undtagelsesbestemmelser gaar ud paa, at et Aktieselskab ved Køb paa en Tvangsauktion, der finder Sted til Fyldestgørelse af en Selskabet tilkommende Fordring, ogsaa maa overtage Aktiebeløb, selv om man derved kommer ud over de 10 pCt. Vort Ændringsforslag gaar ud paa, at det ikke skal være nødvendigt at kræve, at en saadan Aktieerhvervelse foregaar ved en Tvangsauktion. Vi mener, det i visse Tilfælde kan være skadeligt for Aktieselskabet og i maaske langt flere Tilfælde være til Skade for den Debitor, hvis Aktiebeløb saaledes bliver solgt ved en Tvangsauktion; det bliver offentligt kendt, at han har visse økonomiske Vanskeligheder, og vi kan ikke se, det skulde være nødvendigt at kræve, at en saadan Overdragelse absolut skal foregaa ved en Tvangsauktion. Vi har været villige til, da vi naturligvis ikke mener, at det Ændringsforslag, vi ønsker at gennemføre, skulde føre til Misbrug, at indsætte andre Sikringsbestemmelser, men vi har ikke kunnet opnaa Tilslutning fra Udvalgets Flertal dertil.

Det næste Ændringsforslag, vi stiller, er Ændringsforslag Nr. 22 til § 42. Ændringsforslaget fastsætter, at Omkostningerne ved Starten og Afskrivningen af good will skal være skattefri. Forholdet er jo det, at naar man ser Sagerne fra et Aktieselskabslovgivningssynspunkt, kræves der store Henlæggelser, store Afskrivninger, og jeg kan godt dele den Opfattelse, at der skal være rigelige Henlæggelser. Men naar man ser Sagerne fra et Skattesynspunkt, siger man, at Afskrivningerne skal være smaa. Her staar man overfor det Tilfælde, at man gennem Aktieselskabslovgivningen kræver Afskrivninger og, kan man sige, paalægger Omkostninger, thi en Del af de Omkostninger, der her er Tale om, er Omkostninger til det offentlige, til Staten i Form af Stempelafgifter, hvilke Omkostninger kræves hurtigt afskrevet, medens de i Modsætning til alle andre Omkostninger ikke er skattefri. Vi maa mene, at lige saa rigtigt det kan være at kræve dem afskrevet, lige saa rimeligt er det, at disse Omkostninger og disse Afskrivninger bliver skattefri, og derfor har vi stillet vort Ændringsforslag.

Vi stiller dernæst Ændringsforslag Nr. 24 til § 43. § 43, 1ste Stykke, indeholder den Bestemmelse, at

„Af den Del af Aarets regnskabsmæssige Overskud, som ikke medgaaer til

Afskrivninger eller til Dækning af muligt Underskud fra tidligere Aar, skal 10 pCt. henlægges til den lovmæssige Reservefond, indtil denne udgør en Tiendedel af Aktiekapitalen“.

Om Formaalet med denne Bestemmelse, der er at sikre rigelige Henlæggelser, at faa Selskaberne konsolideret, er vi ganske enige med hele Udvalget, men naar man har haft til Hensigt at sikre sig, at Selskaberne bliver godt konsolideret, er det efter min Mening en højst uheldig Bestemmelse, der her er foreslaaet. Der kan sikkert tænkes Tilfælde, hvor der er Aktieselskaber med en meget stor Aktiekapital og med en forholdsvis lille eller, man kan sige, slet ingen Risiko, saaledes at det bliver et urimeligt Krav om Henlæggelser, man her stiller, og i det langt overvejende Antal Tilfælde vil Bestemmelserne efter min Mening komme til at virke svækkende med Hensyn til Henlæggelserne. Det, man har søgt at opnaa, vil man efter min Overbevisning modvirke ved den Bestemmelse, der her er foreslaaet. Selskabernes Forhold er saa uensartede, og Kravene til Henlæggelser maa være saa forskellige, at man ikke ved en Lovbestemmelse kan træffe en ensartet Ordning for alle Selskaber. Naar man har valgt at gøre dette, maa man gøre Bestemmelsen saa svag, at den enten ingen Betydning kan faa eller i det langt overvejende Antal Tilfælde vil have den modsatte Virkning af den, man har tilsigtet. Det er intet Krav at stille, at et Aktieselskab, der driver en Virksomhed, hvorved der er stor Risiko, skal opspare 10 pCt. i Reserver, men jeg tror, man vil komme til at staa overfor en lang Række Tilfælde, hvor Aktionærerne vil kræve et større Udbytte under Henviisning til, at man har opsparet en lovpligtig Reservefond. Derfor stiller vi det Forslag, at Bestemmelserne om Henlæggelser maa være forskellige for de forskellige Arter af Selskaber, maa være forskellige, efter som Kapitalen er stor, eller den er lille, i Forhold til den Risiko, der løbes. Disse Bestemmelser skal findes i Vedtægterne. Jeg tror ikke, man let vil kunne nævne noget Eksempel paa, at en Henlæggelse af indtil 10 pCt. af Aktiekapitalen vilde have hindret noget af de Krak, der foregik i Nedgangsperioden. De Selskaber, der er gaaet i Stykker, har i mange Tilfælde haft langt større Reservefonde, og ikke en Gang det har været en Sikring. Naar man fra det offentlige Side kræver Henlæggelser og fastsætter bestemte Grænser for disse Henlæggelser, maa der ogsaa være en Garanti overfor Aktionærerne og Kreditorerne for, at Henlæggelsen virkelig betyder en Sikring.